

obvod správní krakovského finančního ředitelství zemského dle pravidel v příčině prokuratur finančních vůbec vydaných.

Tato c. k. prokuratura finanční v Krakově vejde ihned ve skutek.

Svobodný pán Bruck mp.

78.

Narízení, vydané od ministerium obchodu, průmyslu a stavby

veřejné dne 28. května 1856,

ježto se týče povolení k stavení vlašské železnice centrální.

(Zák. říš. č. XXIV. vyd. a rozesl. dne 3. června č. 89.)

Jakož Jeho c. k. apoštolské Veličenství nejvyšším rozhodnutím od 17. dubna 1856 smlouvu, z příčiny vystavení vlašské železnice centrální od komisařů vlád, jichž se železnice tato dotýče, s marchesem Rafaelem de Ferrari, vojvodou Gallierským dne 17. března 1856 učiněnou schváliti ráčil, podle kteréžto smlouvy na místě předešlé společnosti akciové, koncesí, danou v Modeně dne 26. června 1852, autorisované nastoupí nové podnikatelstvo k vystavení vlašské železnice centrální, a jakož dle smlouvy této komise mezinárodní pro stavení vlašské železnice centrální zřízená s povolením vlád vysokých, jichž se dotýče, totiž Římské, Rakouské, Modenské, Parmenské a Toskánské vydala vyhlášení níže položené o tom, že se předešlá společnost akciová rozešla, tedy se toto vyhlášení komise mezinárodní vůbec v známost uvádí, aby se každý tím spravoval.

Rytr z Toggenburku mp.

Vyhlášení.

Ve jménu pěti vysokých vlád, které jsou podepsány v úmluvě učiněné v Římě dne 1. května 1851 o vlašskou železnici centrální, uvádějí komisaři nížeapsaní náležitě k tomu zmocnění, totiž:

Konte Kajetan Zucchini, komisař svaté stolice;

Konte Antonín Paulovich, komisař Rakouský,

Komtur Sigmund Ferrari, komisař Modenský;

František rytíř Bellini, komisař Parmenský;

Komtur Alexandr Manetti, komisař Toskánský;

vedlé spisů o konferencích ve Vídni odbyvaných a vedlé úmluv s hlavními účastníky podniknutí toho učiněných, a prohlížejíc k tomu, že společnost bezejmenná ve Florenci k tomu konci zřízená pro příhody, ježto je z příčin obecných i zvláštních potkaly, není s to, aby více užila povolení k stavbě železnice této a k jezdění po ní, kteréž povolení jí v Modeně dne 26. června 1852 dáno jest, a že se strany druhé jmenovaným pěti státům vysoce na tom záleží, aby účel, pro který k úmluvě dotčené přistoupily, konečně k vyvedení přišel, opatření nížepoložená od vysokých v úmluvě podepsaných vlád schválená, u obecnou vědomost, aby měla plný účinek právní: